

Bài thuyết trình nhóm 1

- Giáo Hội Công Giáo -
Giáo hội của lòng Chúa thương xót

1. Định nghĩa về lòng thương xót:

Đức Thánh Cha (ĐTC) Phanxicô trong tông chiếu Ân định Năm Thánh Ngoại thường về Lòng thương xót (LTX) đã viết như sau: Lòng thương xót không phải là một khái niệm trừu tượng mà là một khuôn mặt để nhận biết, chiêm ngưỡng và tôn thờ

và là động lực thức tỉnh chúng ta trước sự sống mới và cây trong chúng ta sự can đảm để nhìn về tương lai với niềm hy vọng và với quyết tâm canh tân để Giáo Hội trở nên một dấu chỉ đáng tin cậy của lòng thương xót là nền tảng của đời sống Giáo Hội Chúa Kitô là khuôn mặt của lòng thương xót Chúa Cha. Những lời này có thể tổng hợp sâu sắc mầu nhiệm của đức tin Kitô.

Lòng thương xót đã trở nên sống động
và hữu hình nơi Đức Giêsu thành
Nagiarét và đạt đến đỉnh cao nơi Ngài.
Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII
đã nhắc tới khi khai mở Công Đồng :
Giờ đây Hiền thể của Chúa Kitô
muốn sử dụng được phẩm
lòng thương xót chứ không phải là
vũ khí của sự hà khắc.

Chân phước Giáo Hoàng Phaolo VI
đã nói với cùng một mạch văn
vào lúc bế mạc Công Đồng.

Chúng tôi muốn chỉ ra là lòng Bác ái
đã là tính năng tôn giáo chủ yếu của Công
Đồng này như thế nào...

Câu chuyện xưa về người Samaritano nhân
hậu đã là mô hình
cho linh đạo của Công Đồng.

Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II ,
trong thông điệp thứ hai
Giàu Lòng thương Xót ,,
(Dives in mesericordia)

đã nhấn mạnh sự kiện là chúng ta quên đi
chủ đề lòng thương xót trong môi trường
văn hóa hôm nay và Ngài cũng thúc đẩy
việc loan báo khẩn cấp hơn
và đưa ra những chứng tá cho
lòng thương xót trong thế giới đương đại .

2. Nền tảng của đời sống Giáo Hội:

Giới răn yêu thương và thương xót không chỉ dành cho mỗi Kitô hữu mà còn dành cho Giáo Hội trong ý nghĩa toàn bộ.

Hơn nữa nếu Giáo Hội là thân thể máu nhiệm của Chúa Kitô thì Giáo Hội cần phải mang trong mình chính lòng thương xót và tình yêu thương của Đức Kitô

Giáo Hội Công giáo không phải là một
tổ chức bác ái cũng không phải là một
tổ chức phi chính phủ mà chính là
thân thể máu nhiệm của Đức Kitô,
Đấng là nguồn mạch của lòng thương
xót. Đức Thánh Cha Phanxicô đã viết
trong Tông chiếu như sau:
Lòng thương xót là nền tảng
của đời sống Giáo Hội.

Tất cả các hoạt động mục vụ của Giáo Hội phải được bao bọc trong sự dịu dàng mà Giáo Hội đưa ra với các tín hữu, không có gì trong lời rao giảng của Giáo Hội và trong chứng tá của Giáo Hội với thế giới có thể thiếu vắng sự thương xót. Chính sự khả tín của Giáo Hội được nhìn thấy trong cách thức Giáo Hội thể hiện tình thương yêu và trắc ẩn.

3. Nhiệm vụ và trách nhiệm của Giáo Hội:

9. Giáo Hội cần rao giảng sống và làm chứng tá cho lòng thương xót, đem mọi người đến gần với suối nguồn lòng thương xót của Đấng Cứu Thế, mà Giáo Hội là người được ủy thác và phân phát.

Ngôn ngữ và những cử chỉ
của Giáo Hội phải chuyển tải
lòng thương xót, để chạm vào con tim
của tất cả mọi người và truyền cảm
hứng cho họ một lần nữa để tìm ra
con đường dẫn đến Chúa Cha.

Rao giảng về lòng thương xót của
Thiên Chúa đó là trách nhiệm đầu tiên
Giáo Hội cần làm

Giáo Hội cần rao giảng về lòng thương
xót của Thiên Chúa ngay trong hoàn cảnh
xã hội hiện nay mà Thiên Chúa
đang bị cho ra rìa và nhiều người
đang lơ đi không nhìn đến Thiên Chúa
hay nói khác đi nhiều người
đang sống trong một tâm thức:
Thiên Chúa đâu có giúp họ làm giàu
và đâu có ảnh hưởng gì
trong cuộc sống của con người.

Thiên Chúa không còn cần thiết nữa,
quay mặt đi và không quan tâm đến Ngài
là thượng sách. Rất nhiều người trẻ ở Tây
Phương đang mang tâm thức này.
Họ đang bị những khuynh hướng tục hóa
tân thời lôi kéo ra khỏi Thiên Chúa.
Ngay trong xã hội tục hóa tinh vi này
lòng thương xót của Thiên Chúa cần được
rao giảng nhiều hơn bao giờ hết.

Như thế, tình yêu thương,
lòng thương xót và bác ái
là một yếu tính của Giáo Hội,
cũng như của niềm tin
và của sự hiệp nhất trong Giáo Hội.
Để Giáo Hội Công Giáo có thể biểu lộ
được yếu tính của mình là lòng thương xót,
thì những phần tử của Giáo Hội
cần thể hiện qua chính cuộc sống của họ.

nghĩa là qua chính việc thực thi lòng thương xót trong đời sống thường ngày, với những người thân cận, với những người bất hạnh và khổ đau. Khi sống như vậy, những người Công Giáo thuộc về Giáo Hội đang làm cho bức tranh của Giáo Hội Công Giáo được hiển hiện với yếu tính quan trọng cần có.

Giáo Hội của Chúa Kitô cần phải là chứng từ sống động của lòng thương xót mà Chúa Giêsu đã rao giảng và đã sống.

Với những giáo huấn của các Mục Tử, chúng ta xác tin rằng Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội của lòng thương xót. Chỉ khi Giáo Hội sống và mang trong mình tinh thần này, Giáo Hội mới thể hiện được tinh thần toàn bộ của Đức Kitô. Như thế, Giáo Hội sẽ nhận ra Đức Kitô hiện thân trong chính những phần của thân thể của Giáo Hội, và đặc biệt trong những anh chị em bất hạnh và nghèo nàn đang cần đến sự đỡ nâng.

Chúa Giêsu đang hiện diện trong họ. Giáo Hội cần làm sống động Phúc Âm của lòng thương xót trong các lời nói, trong các bí tích và qua toàn bộ đời sống của Giáo Hội đối với lịch sử của nhân loại, và đối với từng tín hữu. Một Giáo Hội không có lòng thương xót và không có lòng bác ái, thì Giáo Hội đó không còn là Giáo Hội của Chúa Giêsu Kitô nữa. Đó là ý tưởng của nhà thần học ĐHY. Walter Kasper.

Khi rao giảng lòng thương xót
của Thiên Chúa Giáo Hội cần chú ý
không diễn tả một khuôn mặt Thiên Chúa
như một quan tòa nghiêm khắc
cũng không trình bày một Thiên Chúa
quá dễ dãi đến nỗi chẳng ai phải lo sợ gì
với Ngài cả và tránh cách trình bày
khuôn mặt Thiên Chúa
với những nét trừu tượng
mang tính triết lý.

Giáo hội cần rao giảng và diễn tả một cách sống động và thực tế về khuôn mặt nhân từ hay thương xót của Thiên Chúa. Giáo hội cần kể lại cho mọi người nghe câu chuyện của Thiên Chúa đã thương xót nhân loại như thế nào, những câu chuyện của lòng thương xót trong Cựu Ước và Tân Ước như Chúa Giêsu đã kể trong các dụ ngôn và đã thực thi trong cuộc sống của Ngài.

Cao điểm của lòng thương xót
mà Thiên Chúa biểu lộ là con đường
thương khó và Thánh giá của Chúa Giêsu.

Rao giảng về lòng thương xót của
Thiên Chúa đi đôi với việc
Tân Phúc Âm hóa . Ở đây chúng ta
không rao giảng về một Phúc Âm mới nào
mà chúng ta vẫn rao giảng Phúc Âm
của Chúa Giêsu nhưng rao giảng
trong một cách thức mới liên hệ cuộc sống
và hoàn cảnh sống mới của con người,

Chúng ta chỉ có thể chạm được trái tim của người nghe khi chúng ta rao giảng về Thiên Chúa, Đấng hiện diện trong những khổ đau và bất hạnh của con người như là một người Cha giàu lòng thương xót, nghĩa là qua lời rao giảng chúng ta giúp cho người nghe khám phá ra hình ảnh của Thiên Chúa nhân hậu có mặt trong lịch sử cuộc đời của họ.

Vì thế lời rao giảng của chúng ta sẽ chẳng tìm thấy ý nghĩa nếu chúng ta chỉ có phê bình, chỉ trích thế giới hiện đại với những hậu quả tiêu cực, mà chúng ta cần rao giảng một Thiên Chúa nhân từ, Đấng ngự trị trên các đám mây và bóng đêm, Đấng cho mưa xuống trên người công chính lẫn người tội lỗi, Đấng giàu lòng thương xót thấu biết từng người trong chúng ta và Ngài biết mỗi người chúng ta đang cần gì.

Với những người sống xa Chúa
và Giáo Hội chúng ta cần rao giảng cho họ
về một Thiên Chúa từ nhân
như người Cha luôn sẵn sàng đón nhận
đứa con thứ trở về trao lại cho con
phẩm giá cao quý, dù quá khứ đời con
thế nào đi nữa.

Mỗi một người trong chúng ta
chính là những con chiên lạc trong sa mạc
không còn biết lối về. Con Thiên Chúa
sẽ không thể để điều này xảy ra;

Ngài không thể bỏ mặc con người
trong tình trạng tê thảm như thế.
Ngài đã từ bỏ vinh quang thiên quốc và
bước đi bằng chính đôi bàn chân trần
để tìm kiếm những con chiên này
và theo đuổi chúng đến tận cùng
của con đường Thánh Giá.

Ngài mang chúng trên đôi vai mình
và mang cả nhân loại; Ngài vác tất cả
chúng ta trên vai - Ngài chính là Mục Tử
nhân lành thí mạng vì đàn chiên.

4. Giáo Hội thực thi lòng thương xót:

Khi Giáo Hội xác tín mạnh mẽ về lòng thương xót vô bờ của Thiên Chúa là lúc Giáo Hội rao giảng sâu thẳm nhất về Thiên Chúa cũng như rao giảng chân lý sâu thẳm nhất về con người. Chân lý sâu thẳm nhất về Thiên Chúa hiện tại ở chỗ, Thiên Chúa là tình yêu tự hiến mình và ban tặng và là tình yêu luôn sẵn sàng tha thứ cho con cái của mình. Chân lý sâu thẳm nhất về con người mang ý nghĩa,

Thiên Chúa trong tình yêu đã tạo dựng nên con người cách tuyệt vời. Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi con người, dù cho con người có lìa xa Ngài. Hơn nữa Thiên Chúa với lòng thương xót còn chuộc lại con người và gây dựng lại phẩm giá cao quý của con người. Thiên Chúa đã đi đến tận chỗ thấp nhất và bần cùng nhất mà con người đã rơi xuống, để kéo con người lên và đưa con người trở về lại trái tim hay thương xót của Ngài.

Khi nhận được bí tích Rửa Tội,
tội lỗi được tha thứ
(x.Cv 2,38; 1Cr 6,11; Ep 1,7; Cl 1,14),
nên bí tích Thanh Tẩy là bí tích
của lòng thương xót.

Điều này cũng đúng với
bí tích Xức Dầu Thánh.

Cử hành bí tích hòa giải có nghĩa là
được ôm ấp trong một vòng tay ấm áp:
là vòng tay của lòng thương xót
vô cùng của Chúa Cha.

Chúng ta hãy nhớ lại dụ ngôn rất đẹp
về người con bỏ nhà ra đi
với số tiền thừa kế, anh ta đã phung phí
tất cả số tiền ấy và sau đó,
khi không còn gì nữa,
anh ta quyết định trở về nhà,
không phải như một người con
mà như một đầy tớ.
Trong lòng chất đầy tội lỗi
và nhiều hổ thẹn.

Điều ngạc nhiên là khi anh bắt đầu
lên tiếng để xin được tha thứ
thì người cha không để cho anh nói
mà ôm chầm anh, hôn anh
và cho dọn một bữa tiệc ăn mừng.
Cũng vậy mỗi khi chúng ta xưng tội
Thiên Chúa cũng ôm chúng ta,
Thiên Chúa cũng ăn mừng.

Đức Thánh Cha viết trong Tông sắc
năm Thánh lòng thương xót
của Thiên Chúa.

Chúng ta hãy đặt bí tích Hòa giải
ở trung tâm một lần nữa sao cho bí tích
này giúp mọi người chạm vào sự hùng vĩ
của lòng thương xót Chúa
với những đôi tay riêng của họ.

Với mỗi hối nhân, bí tích này sẽ là
nguồn mạch của bình an nội tâm thật sự.

Chắc chắn Giáo Hội luôn đau đớn
khi thấy tội lỗi tràn lan,
nhưng Giáo Hội cần luôn
tỏ lòng thương xót
với những người tội lỗi.
Trong tinh thần theo bước Chúa Giêsu.

.5. Cung cách hành xử của tín hữu:

Trong Giáo Hội, văn hoá của lòng thương xót không chỉ được giới hạn trong việc giúp đỡ về phương diện vật chất mà cần được diễn tả qua chính tương quan của các tín hữu với nhau, nghĩa là cung cách hành xử của tín hữu với nhau luôn cần phải tỏa hương lòng thương xót: Các anh em cần phải biết thương yêu nhau chớ đừng cắn xé, chia rẽ .

(G1 5,13-15)

Cũng vậy các tín hữu cũng đừng nên
xét đoán lẫn nhau (Lc 6,37-38).

Chúa Giêsu đòi hỏi chúng ta phải tha thứ
và cho đi, hãy trở thành khí cụ
của lòng thương xót vì chính chúng ta là
những người đầu tiên nhận được
lòng thương xót của Thiên Chúa.

Hãy rộng lượng với người khác
với hiểu biết rằng Thiên Chúa tuôn đổ
tốt lành của Ngài trên chúng ta
với lòng quản đại bao la.

Văn hóa của lòng thương xót giữa các Kitô hữu với nhau cần được đặc biệt biểu lộ trong Thánh Lễ vì nơi đó chúng ta đang làm sống động lại lòng thương xót của Thiên Chúa.

Nơi đâu má xác thịt loài người tỏ ra yếu đuối, nơi đó quyền năng của Thượng Đế được biểu lộ rõ ràng.

Thư của Thánh Giacôbê tông đồ khuyên chúng ta rằng:

“Quả vậy giá như có một người
bước vào nơi anh em hội họp,
tay đeo nhẫn vàng, áo quần lộng lẫy, đồng
thời có một người nghèo khó,
ăn mặc tồi tàn cũng bước vào,
mà anh em kính cẩn nhìn người ăn mặc
lộng lẫy và nói:

“ Xin mời ông ngồi vào chỗ danh dự này,
còn với người nghèo, anh em lại nói ,

Đứng đó! “ hoặc:
Ngồi dưới bệ chân tôi đây!

thì anh em đã chẳng tỏ ra kỳ thị
và trở thành những thẩm phán
đầy tà tâm đó sao? Anh em thân mến
của tôi, anh em hãy nghe đây:
nào Thiên Chúa đã chẳng chọn những
kẻ nghèo khó trước mặt người đời,
để họ trở nên người giàu Đức Tin
và thừa hưởng vương quốc Người đã hứa
cho những ai yêu mến Người hay sao?
Thế mà anh em, anh em lại khinh dể
người nghèo!“ (Gc 2,2-6).

Mong sao ước mơ của Đức Cố Hồng Y
Phanxicô Nguyễn Văn Thuận
được thực hiện, ước mơ này Ngài diễn tả
trong một bài suy niệm vào dịp tĩnh tâm
dành cho Giáo triều Roma năm 2000:

Tôi mơ ước một Hội Thánh
là cửa Thánh, mở rộng,
bao gồm mọi người, đầy lòng từ bi
và cảm thông mọi cơ cực,
đau khổ của nhân loại
và tìm cách an ủi họ

6. Giáo Hội đặc biệt quan tâm đến những người nghèo khổ:

Nếu nhìn lại Giáo Hội tiên khởi, chúng ta thấy rằng, Giáo Hội thời đầu tiên đã để lại chứng từ sống động về lòng thương xót, khi Giáo Hội đã luôn chú tâm nâng đỡ những quả phụ, những trẻ mồ côi, những người bệnh tật, những kẻ yếu đuối, những người nghèo khổ và những ai mất khả năng làm việc.

Các cộng đoàn thời đó luôn phục vụ những người tù nhân, nâng đỡ những người nô lệ, và sẵn sàng đón những khách bộ hành không nơi nương tựa.

Nếu Giáo Hội không chỉ rao truyền Tin Mừng của Chúa Giêsu về Thiên Chúa là Cha nhân hậu luôn tha thứ mà còn sống Tin Mừng đó, thì Giáo Hội luôn chú ý đến người thấp cổ bé miệng, những người nghèo khổ và bần cùng, những người bệnh tật và khiếm khuyết.

những người vô gia cư và những người
di dân, đến những người nghiện ngập
và những người xấu số nhiễm
vi trùng sida, những tù nhân
và những phụ nữ phải làm nghề bán thân.
Đối với Giáo Hội, viễn tượng ưu tiên
cho người nghèo khổ là một nền tảng
quan trọng mà Giáo Hội cần đến.
Hôm nay và mãi mãi, người nghèo là
những người nhận được
đặc quyền của Tin Mừng.

và việc loan báo Tin Mừng
một cách nhưng không cho họ
là dấu chỉ của vương quốc
mà Chúa Giêsu đã đến để thiết lập.

Phải nói thẳng rằng,
có một sự liên kết bất khả phân ly
giữa Đức Tin và người nghèo.

Chúng ta đừng bao giờ bỏ rơi họ”

(số 48)

Những nhân chứng trong Giáo Hội:

Trong đời sống của Giáo Hội, chúng ta vẫn thấy biết bao nhiêu người con, biết bao nhiêu dòng tu, biết bao nhiêu tổ chức đã, đang và tiếp tục thực thi lòng thương xót, và luôn ưu tiên nâng đỡ những người thấp cổ và bé miệng, những người bất hạnh và nghèo khổ. Đức Thánh Cha nhấn mạnh hình ảnh Chúa Giêsu.

Ngài đã không sử dụng lòng từ bi
theo kiểu thế gian,
như là dừng lại một vài giây
để ban phát tiền bạc
hoặc những của cải vật chất.

Nhưng Chúa Kitô đã dành trọn thời gian
để lắng nghe và an ủi, để đón nhận
và chia sẻ với người dân của mình
bằng trái tim cảm thông và yêu thương.

Thật vậy, những gì các vị chủ chăn thể hiện lòng thương xót của Thiên Chúa, là một chứng từ sống động cho cả Giáo Hội cần luôn ý thức rao giảng, thực thi lòng thương xót của Thiên Chúa.

Đó cũng là sứ mạng của Giáo Hội.
Hình ảnh vị mục tử nhân lành chúng ta tìm thấy nơi ĐTC.

Trên Thánh giá của Ngài không có hình chịu nạn mà là hình ảnh một mục tử vác một con chiên trên vai,

phía sau lưng là đàng chiên và trên đầu có một con chim bồ câu tượng trưng cho Chúa Thánh thần.

Khi mới được bầu làm giáo hoàng Đức Phanxicô mang cây Thánh giá này và cũng là Thánh giá Ngài vẫn mang từ khi làm giám mục ở Buenos Aires.

Theo Cựu ước mục tử và đàn chiên tượng trưng cho mối liên hệ giữa Thiên Chúa và dân riêng của Người.

Chúa Giêsu đã dùng hình ảnh này trong dụ ngôn con chiên lạc, để chỉ Thiên Chúa nhân lành đi tìm người tội lỗi.

Theo tinh thần của Đức Ki-Tô ĐTC diễn tả lòng thương của Ngài với đàn chiên, đặc biệt với những người khổ đau và bất hạnh.

Hình ảnh Ngài ôm hôn một người mặt dị dạng ở quảng trường thánh Phêrô đã được truyền đi khắp thế giới.

Thánh lễ rửa chân tại một nhà tù
cho 12 trẻ vị thành niên trong đó có
một cô gái người Hồi giáo.
Trong cuộc tiếp kiến Đức Thánh Cha
ở Phi-luật-tân, khi em đang đọc bài
đã được dọn sẵn để dâng lên
vị cha chung, bỗng chợt
em không thể đọc tiếp bài đó,
ngẩng lên nhìn Đức Thánh Cha
Phanxicô, em đặt câu hỏi.

“Bakit po pumapayag
ang Diyos na may ganitong
nangyayari?

- *Tại sao Chúa lại để xảy ra như vậy?”*

“Tại sao Chúa đã cho phép
những sự ấy xảy ra,
dù đó không phải là lỗi của
những đứa trẻ vô tội?”

Nói tới đây, em nhắm nghiền mắt lại
và nức nở khóc.

Cố gắng lắm, em Glyzelle mới kết thúc bằng một câu hỏi thứ hai

“At bakit konti lang ang tumutulong sa amin?”

- Và tại sao lại ít có người giúp chúng con như thế ?”

Giây phút đó,

Đức Thánh Cha đã đứng dậy và bước xuống gần em bé gái.

Ngài đã rung rung nước mắt và ôm chặt Glyzelle vào lòng.

Kết Thúc:

Giáo Hội được mời gọi luôn là
Giáo Hội của lòng thương xót,
và cần phải là Giáo Hội
của lòng thương xót hơn bao giờ hết,
vì Giáo Hội chính là thân thể
màu nhiệm và sống động
của chính Chúa Giê-su,
Đấng là mục tử nhân lành, Đấng là
nguồn mạch của lòng thương xót.

Chính Ngài luôn yêu thương
con cái của Ngài, và mời gọi tất cả
những ai sống trong khổ đau
và bất hạnh hãy đến với Ngài:

**“Tất cả những ai đang vất vả
mang gánh nặng nề,
hãy đến cùng tôi,
tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng.
Anh em hãy mang lấy ách của tôi,
và hãy học với tôi,
vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường.
Tim hồn anh em sẽ được
nghỉ ngơi bồi dưỡng”**

(Mt 11,28-29).

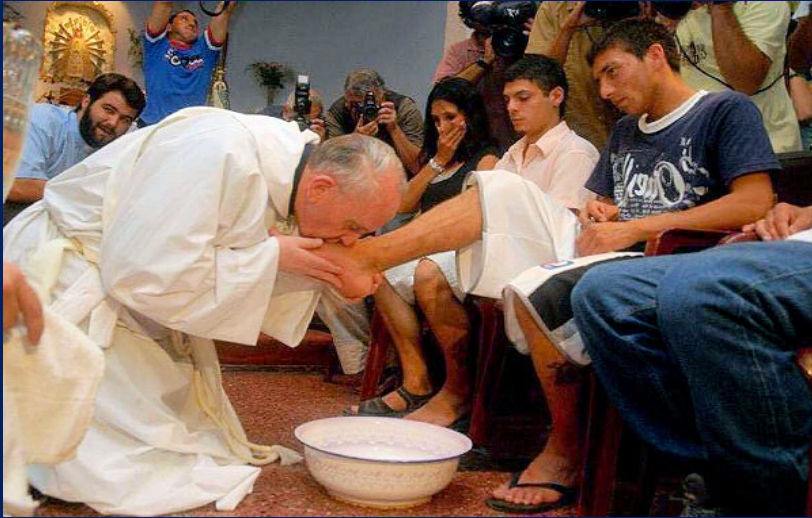
Thánh giá Đức Thánh Cha Phanxicô mang trên ngực

Đức Thánh Cha ôm hôn một người mặt dị dạng ở quảng trường thánh Phê-rô

Đức Thánh Cha Phanxicô rửa chân các tù nhân

Mẹ Têrêsa Calcutta

Đức Thánh Cha Phanxicô xúc động bước xuống ôm bé gái Glyzelle vào lòng

Đức Thánh Cha cúi xuống hôn cậu bé bại não.

